

Det, vi skal have ændret, er alle de dårlige og negative daglige historier, som farer rundt. Dem skal vi modvirke ved at vise, at EU-politik er daglig politik. Det er kampen mod arbejdsløsheden, det er kampen mod det dårlige miljø, det er kampen for retssikkerheden. Det er den diskussion, vi skal tage og ikke en eller anden forbeholdsdiskussion. Sidste gang hr. Anders Fogh Rasmussen og jeg – for vi er jo enige i målet, nemlig at få forbeholdene væk – tog den kamp sammen, da tabte vi. Det skal ikke ske igen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Der var i hvert fald en rød tråd i hr. Anders Fogh Rasmussens ordførerindlæg. Det var den træthed, som præger hans parti. Der var ikke meget ungdom og spændstighed. Man kunne forundres over, at det lykkedes ordføreren overhovedet at komme på talerstolen med al den træthed, han skulle udtrykke.

Så vil jeg sige tak for komplimenterne. Men jeg tror, det er alt for megen ære at give mig og mit parti, at vi skulle styre retspolitikken i dette land. Men vi tager medansvar for den. De resultater, som er opnået, er slet ikke så ringe endda. De seneste statistikker fra politiet viser også, at voldsforbrydelserne er faldet med 12,8 pct. fra 1994 til 1995. Prøv nu at læse statistikker med neutrale øjne. Men jeg kan nu se, at dér, hvor Venstre vil hen også i disse sager, er så langt ude på højrefløj, at man forstår de bekymrede miner hos Z og O under denne ordførertale.

Det eneste, der i dag adskiller Venstre fra den højrefløj, den yderste højrefløj, er uenigheden om EU. Så velbekomme!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det billede, hr. Anders Fogh Rasmussen tegnede af den danske befolkning viste ifølge hr. Anders Fogh Rasmussen, at den danske befolkning består af mennesker, som er bange, frustrerede, irriterede, utilfredse. Der var ingen grænser, ingen ende på synonymerne for, hvor rædselsfuldt danskerne har det.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen: Er hr. Anders Fogh Rasmussen, eller er han ikke, vidende om, at i samtlige meget grundige årlige undersøgelser af befolkningens tilfredseshedsgrad i EU-landene – jeg tror endda, det er OECD-landene, så det er altså mange flere – kommer Danmark altid ind som nummer et, en sjælden gang som nummer to,

men som hovedregel som nummer et med en befolkning, der er glad, fornøjet, taknemmelig, tilfreds. Det betyder ikke, vi ikke kan gøre det bedre. Men så god opfatter befolkningen altså selv sin situation. Kender hr. Anders Fogh Rasmussen disse resultater af de nævnte undersøgelser?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Der blev tidligere talt om sydstatsguvernør; jeg synes nærmere, der var lidt Bill Clinton over hr. Anders Fogh Rasmussen i dag, og jeg ved ikke, om det skal opfattes som en kompliment.

Men jeg vil godt sige til Venstre, som gjorde meget ud af, at man var træt af en regering, der er alt for dårlig på stort set alle områder. Heri er Dansk Folkeparti helt, helt enig. Til gengæld er Dansk Folkeparti træt, meget træt af en ikke-socialistisk opposition, der ikke står sammen mod denne her regering.

Jeg vil godt spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvis Venstre ikke får indflydelse på dette års finanslov, vil Venstre så stemme nej, eller ender det ligesom sidste år, hvor Venstre alligevel stemte ja? Det kunne være velgørende, hvis man kunne stå sammen og markere, at man er så træt af den regering, som jeg er helt enig i, at man bør være.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Der var jo ikke meget, der gik ram forbi i hr. Anders Fogh Rasmussens lov og orden-tale, selv folkeskolen skulle berøres, og det er jo klart, at Venstre efterhånden har meldt sig ud af dansk politik, men der er nogle forlig, som ligger tilbage, inklusive et folkeskoleforlig for 1993.

Derfor vil jeg spørge hr. Anders Fogh Rasmussen, om det betyder, at Venstre ud over retorikken om folkeskolen mener, at folkeskoleforliget, som Venstre var med til at indgå i 1993 sammen med de nuværende regeringspartier og Fremskridtspartiet og SF, skal ændres. Træder man ud af forliget? Hvad er det, Venstre vil med den dér skælden ud over, hvad der foregår i folkeskolen – ud over retorikken om faglighed i stedet for tværfaglighed og om, at man ikke skal sidde i rundkreds. Jeg ved ikke, hvordan man skal sidde, men er det sådan noget, man vil have ind i en folkeskoleaftale?

Det næste, jeg vil sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, er: Er det ikke imponerende, at fol-